

Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • november 2013

Jungfru Marias återkomst

I den folkliga traditionen har Jungfru Maria alltid varit levande, liksom i konst och dikt. Inom kyrkan har hon inte alltid varit lika populär. Det har funnits perioder då hennes bild i kyrkorna målades över, men i dag upplever hon en renässans. Läs om Maria genom historien.

Sid 3

Så här gick det i kyrkovalet

Med församlingens bästa för ögonen och en samsyn så långt det är möjligt vill det nya kyrkorådet arbeta.

Sid 6

Hon bygger på det bästa från två världar

Linda Shamma Östrand har vuxit upp med två kulturer. Det återspeglas i hennes konst. Hon vill flytta gränser

och försöka förena det oförenliga. Nu välkomnas hennes Mariaskulptur för Vårfrukyrkan.

Porträttet Sid 7

Nyårsfest för de mest utsatta

Hemlöshet, utsatthet och utanförskap. Under vinterns stora helger förstärks känslan av att inte höra till, inte ha någonstans att gå. Den som känner så är speciellt inbjuden till Brännkyrkas nyårsfest. Man får en gratisbiljett till ett nyårsfirande med värme, mat och gemenskap.

Sid 8

Gud fanns där alltid

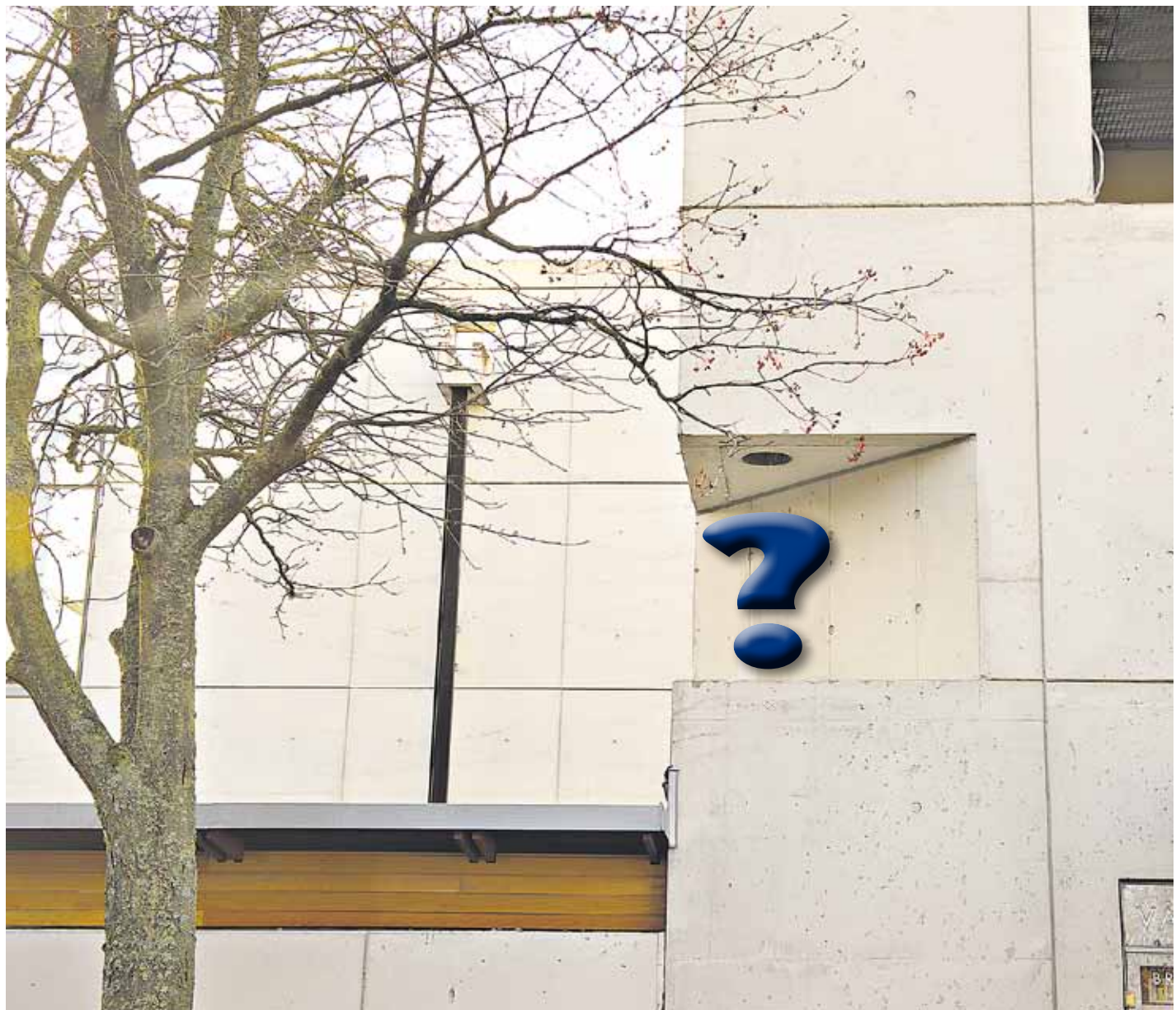
Hela livet har han varit ledd av Guds hand, men det har han inte alltid förstått.

I dag känner Greger att han har hittat hem och är trygg i förvisningen att Gud ska fortsätta att visa honom vägen.

Jag och Gud Sid 8

Välkommen Maria!

FOTO: HÅKAN FLANK

Den första advent 2005 invigdes Vårfrukyrkan, och redan då fanns planer att placera en Mariaskulptur som utsmyckning i klockornets nisch. I år blir det äntligen dags!

Vid förra årsskiftet inbjöds några utvalda konstnärer att lämna in förslag, och församlingens val bland förslagen föll på en skulptur i betong och

glas formgiven av Linda Shamma Östrand.

Hur konstnärens idé steg för steg blivit verklighet berättar vi om i det här församlingsbladet. Exakt hur Maria ser ut får vara en hemlighet ett litet tag till. Klockan 10.45 den första advent kommer hon att avtäckas och tas emot. Välkommen att vara med!

Sid 4–5

Vi måste säga ifrån.
Ledaren Sid 2

Ledaren

Här är platsen där alla är välkomna

Det kändes som om jag slungades tillbaka till skoltiden och min historielärare som intresserade sig så mycket för andra världskriget, när jag läste om registret som hade upprättats av Skånepolisens. Det otäcka är bara att det inte längre är historia, utan nutid och det händer här hos oss. Här där vi talar om alla människors lika värde som något självklart.

Jag kan inte diktera villkoren för polisens arbete och det finns säkert någon som säger sig ha skäl för att göra som man gör. Men jag vill här och nu uttrycka min bestörtning över att detta sker. Som medmänniska och kristen vill jag ta avstånd från allt som delar upp oss i olika kategorier och klassificeringar och i stället tala om allt det som förenar oss.

Under medeltiden stiftades det lagar om att romerna eller de resande skulle förvisas ut ur landet. Först till Finland och sedan ännu längre bort. Sedan kom det påbud om att männen skulle avrättas. Den kyrka jag själv tillhör hade under 1600-talet en ärkebiskop som skrev till sina präster att de inte skulle döpa deras barn eller förrätta begravningar för deras döda. När vi på

1800-talet fick allmän folkskola var romernas barn inte välkomna för att de inte var skrivna i de lokala församlingarna – som ju skötte skolan. Det är först hundra år senare som de barnen välkomnas i skolan.

Nu räcker det. Det samhälle som vi lever i idag måste ta avstånd från att människor kan behandlas på det här sättet genom århundranden. Vi måste säga att vi inte vill ha det så här. Ett modernt samhälle borde inte låta sig styras av gamla fördomar och okunskap. Och den kyrka som jag verkar i måste höja sin röst och säga att hit är alla välkomna. Det som räknas är inte ett stamträd med rötter i någon slags svensk mylla, utan att man vill vara med och samtidigt vill visa respekt för alla människor.

För det som skulle kunna få mig att säga att någon inte är välkommen till ett visst sammanhang, är om man avsiktligt avstår från att visa respekt för andra. Den som anser att andra är lägre stående, att andra borde "försvinna" eller visas bort, den personen borde kanske istället själv söka sig någon annanstans för att se om det finns något sammanhang där man kan

trivas. För här är platsen dit alla ska kunna känna att man får komma.

Här är platsen där vi inte för journaler eller listor över människor. Hit får man komma för att man söker gemenskap med andra människor och/eller Gud och vill visa förståelse för att de flesta andra är ganska lika en själv. Oavsett var ens rötter har sitt ursprung eller vilken ryggsäck man bär.

Eva Abragi, kyrkoherde

"Du vet väl om att du är värdefull, att du är viktig här och nu, att du är älskad för din egen skull, för ingen annan är som du. Det finns allt för många som vill tala om att du bör vara si och så. Gud Fader själv han accepterar dig ändå och det kan du lita på. Du passar in i själva skapelsen, det finns en uppgift just för dig. Men du är fri att göra vad du vill med den, säga ja eller nej. Du vet väl om att du är värdefull, att du är viktig här och nu, att du är älskad för din egen skull, för ingen annan är som du."

SvPs 791:1-2

Det händer...

Lördag 14 december
09.30 Vårfrukyrkan
Frukost med Alice Munroe

Högläsning ur nobelpristagaren Alice Munroes noveller och samtal om hennes författarliv. Medverkande Eva Hansson, skådespelare. 09.30–ca 11.30. Ingen avgift, frukost till självkostnadspris.

Måndag 16 december
18.00 Vårfrukyrkan
Biokväll med samtal "Den gröna cykeln"

Tioåriga Wadjda drömmer om en grön cykel men i Saudiarabien är det inte tillåtet varken för kvinnor eller flickor att cykla. Wadja försöker skaffa pengar så att hon kan köpa cykeln själv. Enkel och varm skildring av en flicka som vägrar vara offer. Filmen är den första långfilmen helt filmad i Saudiarabien och Haifaa Al-Mansour är den första kvinnan att regissera där. Längd: 98 min. Samtal över en kopp té efteråt. Ingen avgift.

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING STÖDJER:

Riksföreningen - Stoppa Mäns Våld mot Kvinnor

På nya jobb

Han fick en rivstart i jobbet

Jimmy Nordkvist heter församlingens nye fastighetsskötare. Han började här den 14 oktober och fick den självklara rivstart i jobbet som arbetet kräver. Det står aldrig still. Brännkyrka församling har gott om fastigheter att ta hand om; vardagsunderhåll varvas med framtidsinvesteringar och varje dag kan innebära en ny utmaning.

– Jag sökte det här jobbet för att det är så blandade uppgifter, säger Jimmy. Högt och lågt och stor variation. I ena sekunden sitter man vid datorn och i den andra skruvar man upp nödutgångsskyltar. Jag gillar mångsidigheten och problemlösningen.

Jimmy har bakgrund inom bilbranschen och berättar att han sysslat med ungefär allt utom att sälja bilar. Senast var han förman på en bilfirma, ett arbete som inbegrep allt från bilreparationer, över fastighetstillsyn, till arbetsledning.

Kul med nytt sammanhang

Kyrkan beskriver han som en relativt okänd mark, men han är nyfiken och positiv, och har alltid varit medlem.

– Det görs så mycket bra i kyrkan. Aktiviteter för barn och unga, soppluncher, lägerverksamhet – jag tycker att det är jättekul att komma in i det här sammanhanget, säger han. Just nu pågår fortfarande inkörning på

alla arbetsuppgifter. Ett byte av larmsystem, som råkat sammanfalla med Jimmys tillträde till tjänsten, har krävt sitt. Det arbetsledande ansvaret för vaktmästeriet tar ett tag att sätta sig in. När behövs bemanning, och hur stor? Att göra ett vaktmästarschema för en församling med två kyrkor med församlingshem och ett otal aktiviteter veckans alla dagar kräver översikt och planering.

– Jag har fått en väldigt bra presentation av hur det fungerar i församlingen och

FOTO: HÅKAN FLANK

ett jättebra mottagande, säger Jimmy. Jag känner mig trygg i det som jag ska göra – även om det fortfarande är under uppbyggnad.

Han beskriver målande hur han gått vilse i Vårfrukyrkans källarlokal-

er. Stora utrymmen döljs under sänkväggarna, och de enskilda husen är förbundna under jord... man lotsas in och lotsas förvisso också ut – men hamnar inte alls där man trodde!

Jimmy är 43 år och bor i Haninge med sin familj. Camping, fiske, husrenovering och promenader med hunden, en mellanpudel, fyller fritiden... nästan. Han gillar ju bilar. Ett och annat bilmek i garaget blir det nog... Kari Malmström

SVENSKA KYRKAN Brännkyrka församling

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
TELEFON 08-447 11 00 vx
TELEFONID må-fr 9.00–15.00
E-POST: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se
WEBBPLATS www.brannkyrka.org

KYRKOHERDE Eva Abragi
447 11 13, 447 11 32 (bostad)
ADMINISTRATIV CHEF
Niclas Hjorth, 447 11 12

BESÖKSADRESSER

BRÄNNKYRKA KYRKA OCH FÖRSAMLINGSEXPEDITION
Götalandsv. 189–191, Älvsjö
BESÖKSTID må–fr 9.00–15.00
FAX 08-86 09 22
VAKTMÄSTERI 447 11 40
HUSMOR 447 11 19

VÅRFRUKYRKAN MED FÖRSAMLINGSLOKALER

Fruängens kyrkogata 1–7
FAX 08-88 12 20

PRÄSTER

Pehr-Albin Edén 447 11 14 vik
Ann-Christine Janson 447 11 30
Katia Lidell 447 11 41
Anna Geijer Lindgren 447 11 03
Jean-Luc Martin 447 11 11
Kerstin Millevik Lyktberg 447 11 27
Cecilia Thunberg 447 11 42

DIAKONER

Anna Hirsch 447 11 28
Ingrid Karaduman Hansen vik 447 11 94
Eva Lundström 447 11 25
Maria Sterner 447 11 04
Éva Szabó Westerlund 447 11 39
Jennyfer Trinder 447 11 16

MUSIKER

Peter Gunnarsson 447 11 29
Minna Heimo 447 11 06
Robert Zelizi 447 11 17
Lillemor Zielinski 447 11 35

PEDAGOGER

Pernilla Axerup 447 11 07
Ingemar Cederlund 447 11 23
Nina Finell 447 11 31 vik
Lovisa Oscarson 447 11 05
Michael Turner 447 11 44

INFORMATÖR

Kari Malmström 447 11 09

e-post: fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Maria i Svenska kyrkan

Maria återtar sin plats i kyrkolivet

Det har nog aldrig funnits någon kvinna genom hela historien som har varit mer känd än Maria. Hon har omtalats i dikter och skönlitteratur, hon finns i konsten på tavlor, ikoner och kyrkväggar, hon är föremål för musikaliska kompositioner. Hon har tillbetts, hyllats och ifrågasatts. Hon har skapat enighet och splittring mellan människor och kyrkor. Hon har fått ge namn åt blommor och småkryp. För många har hon varit en förebild, för andra en stötesten. Här nedan ger Nils-Henrik Nilsson oss en liten exposé över Marias historia i Sverige och Svenska kyrkan.

Inom Svenska kyrkan har det alltid funnits plats för Maria, Jesu moder, även om den varit mer eller mindre framträdande. Under 1900-talet har Marias plats i kyrkolivet blivit tydligare. Det går att tala om en återkomst för Maria. I dag kan vi därför hälsa henne välkommen tillbaka!

I folktraditionerna har minnet av Maria alltid varit levande. Hur många barn som föds i vårt land har inte fått det namnet! Hennes olika benämningar har hållits levande i vår almanacka där vi påmint om henne i samband med kyrkoårets traditionella Maria-dagar: vid hennes födelsedag 8 september *Alma*, vid hennes avlelse den 8 december *Virginia*, vid hennes kyrkogång 2 februari Kyn-delsmässodagen, vid bebådelsen 25 mars Marie bebådelsedag, vid hennes besök hos Elisabeth 2 juli *Rosa*, och vid hennes avsomnande och himmelsfärd 15 augusti *Stella*.

Så påminns vi i dagens svenska almanacka om Maria och om de olika namn hon fått i medeltida hymndiktning.

Även på annat sätt har Maria behållit en plats. Inte minst gäller det namnen på blommor där Jungfru Marie nycklar, Jungfru Marie sänghalm, Jungfru Marie kyrkoljus och många andra blomsternamn påminner om henne,

liksom i djurlivet den lilla skalbaggen Maria nyckelpiga. Till detta anknöt författaren Erik Axel Karlfeldt 1901 i sin kända dikt *Jungfru Maria* där hon kommer till oss som en liten dalkulla på väg utför ängarna vid Sjugareby. Flera blommor med traditionell Maria-anknytning nämns i dikten.

De svenska kyrkobyggnaderna har på olika sätt lyft fram Maria. Många kyrkor bär hennes namn, hon finns avbildad i altarskåp eller som egen målning eller skulptur. Att hon skulle ha avlägsnats från kyrkorna i samband med reformationen är en missuppfattning.

De svenska reformatörerna liksom 1600-talets kyrkoledare var mycket angelägna om att hon skulle behålla sin plats i kyrkorummet. Martin Luther återkom ofta med vörndnad till henne och nämner henne i sina skrifter

eller att skulpturer togs bort och skickades till museum. I våra dagar välkomnas Maria tillbaka till kyrkolivet. Hon lyfts nu fram på nytt. I kyrkoåret har vi fått en ny Maria-dag den fjärde söndagen i advent. Många församlingar införskaffar Maria-bilder och statyer. För kyrkoårets Maria-dagar har flera församlingar särskilda textilier med Maria-motiv eller i Marias liturgiska färg: ljusblått/himmelsblått.

I de senaste förslagen till nya gudstjänstordningar för Svenska kyrkan har det funnits med lovsånger och böner med Maria-motiv.

Särskilt tydlig framstår hennes återkomst i psalmboken där nu flera Maria-psalmer ingår. I 1937 års psalmbok nämndes hon vid namn endast två gånger. I 1986 års psalmbok nämns hon 24 gånger. Hon omtalas som jungfru 13 gånger och i en av psalmerna kallas hon "Guds moder".

I förarbetena och diskussionerna hade diktaren Bo Setterlind en viktig roll. Hans Maria-psalm, som bygger på den medeltida hymnen *Salve Regina*, bearbetades flera gånger innan den kunde accepteras av Kyrkomötet. I dag använts den allmänt i hela landet: *Var hälsad, Herrens moder, o Maria! Högtlovade på Jorden, o Maria! Träd fram, o Kerubim, och sjung, o Serafim, sjung med henne Herrens lov! Salig, salig, salig Maria!*

Nils-Henrik Nilsson
kyrkoherde i Adolf Fredriks församling

Maria lånar sitt namn till blommorna

Jungfru Marie nycklar	Fläckigt nyckelblomster/Gullviva
Vår frus tårar	Liljekonvalj
Jungfru Marie kåpa	Daggkåpa
Jungfru Marie sänghalm	Gulmåra
<i>(Lades i sängen hos barnaföderskor för att skydda dem)</i>	
Vår frus mynta	Mynta
Jungfruns ögon	Förgätmigej
Jungfru Marie kängor	Käringtand
Jungfru Marie kardor	Kråkvicker

KÄLLA: MARIABLOMSTER AV EVA BURMAN, RABÉN&SJÖGREN

och psalmer. I de lutherska bekännelseskriterierna står uttryckligen "att den saliga Maria beder för kyrkan". Hon framstår som den människa som stod och ännu står Jesus närmast.

Slutet av 1700-talet medförde förändringar. Rationalism och industrialisering ledde fram till beslutet 1772 om ett kraftigt reducerat antal kyrkliga helgdagar. För Maria blev det följande århundradet en period då hon trängdes undan från kyrkolivet. Då förekom det att hennes bild målades över

På nya jobb

Man växer när man gör musik tillsammans

"Vi söker dig som kan tänka utanför boxen" – så stod det i rekryteringsannonsen efter den musikpedagog som skulle ta hand om församlingens ungdomliga sånggrupper och musikband. 32-åriga Pernilla Axerup kände igen sig, sökte och fick tjänsten. Hon började här den 14 oktober.

– Jag har alltid velat syssla med musik – och har också gjort det, säger Pernilla. Musik är ett redskap för att bygga gemenskap. Och man kan få uttrycka all musik i kyrkan – man kan sjunga en pop- eller rocklåt – det fungerar! Det började med att hon spelade trummor i fyran, och sedan dess har det rullat på. Pernilla är från Båstad och kom till Stockholm som 16-åring för

att gå Rytmus musikgymnasium. Sedan blev det Kulturamas folkhögskola i ett år och därefter musiklärarlinjen på Musikhögskolan. Efter det har hon jobbat som musiklärare på Mälarhöjdens skola och nu senast Fittjaskolan.

Hemtam miljö

Pernilla bor i Fruängen och är alltså redan hemtam i församlingen. Och när hon nu byter yrkesbana från skolans värld till kyrkans är även det ett bekant sammanhang.

– Jag och kyrkan har liksom vuxit upp tillsammans, säger hon och skrattar. Pappa är präst och jag har bland annat arbetat

en hel del med konfirmander.

Brännkyrka församling har två musikstudior, en i vardera kyrkan. Hit är det meningen att man ska kunna komma som band för att repa, eller komma enskilt för att öva instrument eller sång. Pernilla kommer regelbundet att finnas till hands som hjälp, men uppmuntrar också självständigt musikskapande.

Ett par sånggrupper finns redan, för högstadie- och gymnasieåldrar samt unga vuxna 20+. Här bygger Pernilla nu vidare. Hon ser fram emot att få starta nya projekt, att tillsammans med ungdomar få arbeta med musik och värderingar,

FOTO: HÅKAN FLANK

prata om låttexter, reflektera.

– Det är mycket nytt, men jag har fått ett jättebra mottagande i församlingen, säger hon. Något som verkligen är roligt är att här finns flera som jobbar med musik på olika sätt. Som musiklärare på en skola blir man lite ensam. Det känns spännande att få samverka på tvärs med flera yrkeskategorier kring samma ungdomar.

Bland fritidsintressena tar musiken stor plats. Pernilla skriver själv låtar och har ett eget band där hon sjunger och spelar piano.

– Jag gillar att bygga team. Musik är en fantastisk väg till det. Man ger varandra självförtroende och växer gemensamt när man gör musik tillsammans! Kari Malmström

VILL DU

- Sjunga i en kör
 - Sjunga ett solo med en kör
 - Uppträda någonstans
 - Lära dig sångteknik
 - Sjunga pop, rock, gospel....
- Kanske har du någon egen idé om vad vi kan sjunga?

Välkommen till Brännkyrka församling och vår **SÅNGGRUPP** för högstadie- och gymnasieåldrar! Vi övar tisdag 16.00–18:30, börjar med fika 16.00 i Mariasalen i Vårfrukyrkan, Fruängen.

Kontakta Pernilla Axerup
pernilla.axerup@svenskakyrkan.se
Telefon: 08-447 11 07
Mobil: 073-354 04 81

Reportaget

Så växte vår M

Församlingen inbjöd några utvalda konstnärer att lämna förslag till en Mariafigur som utsmyckning av Vårfrukyrkan. Så här löd formuleringen: "att i valfritt material skapa en Mariasymbol eller Mariafigur för utrymmet i klocktornsnischen". En utsmyckningskommitté bestående av förtroendevalda och anställda tillsattes och i början av juni utvärderade man de fyra inkomna förslagen och kyrkorådet fattade beslut. Linda Shamma Östrands figur i glas och betong var den Maria man ville se förverkligad.

Linda Shamma Östrand gjorde en glasinstallation som ställdes ut i Brännkyrka hembygdsgård Lerkrogen förra hösten, och den var ett av skälen till att hon blev inbjuden att lämna förslag till Vårfrukyrkans utsmyckning. Installationen i Lerkrogen är ett fönstercollage av glasskärvor – ett orientaliskt mönster som bygger på ett aperioriskt system, det vill säga ett mönster som aldrig upprepar sig. Efter utställningen köptes den in och blev permanent. Den blev sedd av representanter för församlingen och gjorde intryck.

– När jag fick förfrågan blev jag verkligen glad, säger Linda. Det var en spännande utmaning, och den födde

Tidiga skisser.

Glasprover.

Vid glasgjutningen på Reijmyre glasbruk. Glasmassan stelnar snabbt. Linda studerar den spetsiga formen. Ovan

mycket tankearbete. Jag hade tidigt ambitionen att göra något som passar platsen. Jag ville jobba med ljuset, använda lufthålet som finns i nischen, få ljuset att bli en del av utsmyckningen, både på ett symboliskt och estetiskt plan.

Ljuset blev nyckeln

Även formen har hon jobbat mycket med. Till slut blev det en figur som nästan liknar en schackpjäs, men det ligger många skisser (från början med armar och ben!), omprövningar, förkastanden och nya skisser bakom den slutgiltiga formen.

Ljuset blev något av nyckeln. Linda hade många idéer kring hur hon skulle kunna få ljuset att lysa igenom figuren och brytas utan att bli stumt.

– Formen är inte organisk, det är bara symmetrier. Den har inga kurvor, är rak och cylindrisk. Glasets och ljusets svar för det levande, säger Linda.

Under arbetets gång har hon undersökt kyrkan som

samfund och institution, sett sig omkring. Hon upplever att det finns många konventioner kring och förväntningar på kyrkan, som också är en dimension att ta med i beräkningen när man arbetar med en kyrklig utsmyckning.

– Jag ville öppna upp, göra något nytt, men ändå med respekt för Mariafiguren. Maria är en symbol, inte bara för en kvinna, utan för något mycket större.

Tätt samarbete

Linda arbetar konceptuellt, eller idébaserat, snarare än inom ett visst hantverk. I arbetet med Vårfrukyrkans Maria har hon haft Henric Sjölin som samarbetspartner. Henric är glasblåsare med hytta i Söderhamn, som också är Lindas barndomsstad.

– Det har varit ett spännande projekt, och arbetet har flutit på bra, säger Henric.

Han och Linda har haft tät kontakt. Det har blivit många turer fram och tillbaka mellan orterna. De har tagit fram

Vår fru har funnit sin nisch

Första söndagen i advent 2005 stötte biskop Caroline Krook med sin kräkla på Vårfrukyrkans port. I det ljusa kyrkorummet hade den förväntansfulla församlingen sedan länge intagit sina platser. Laris Strunkes färgstarka dukar på korväggen fångade våra blickar. Högt över våra huvuden svävade hans magnifika takmålning, 100 kvadratmeter stor, och visualiserade det tema som arkitekten, Lars Bjursten, givit sitt vinande och nu förverkligade förslag: Sub tecto, sub divo – under taket, under himlen.

I den mäktiga betongkampanilen ringde de båda kyrkklockorna samman, den klocka som nästan i ett halvsekel från sin stapel hade kallat till gudstjänst i Fruängens kyrksal, och den klocka som lika länge hade väntat på att få göra tjänst i en kyrka i Västertorp som aldrig blev byggd.

Men nischen, det utrymme under klockorna i kampanilen, som arkitekten skapat

åt henne och som givit namn åt den nya kyrkan, Vårfrukyrkan, gapade tom. Namnet är givetvis en anspelning på stadsdelens namn och i analogi med alla kvinnonamn på Fruängens gator och torg.

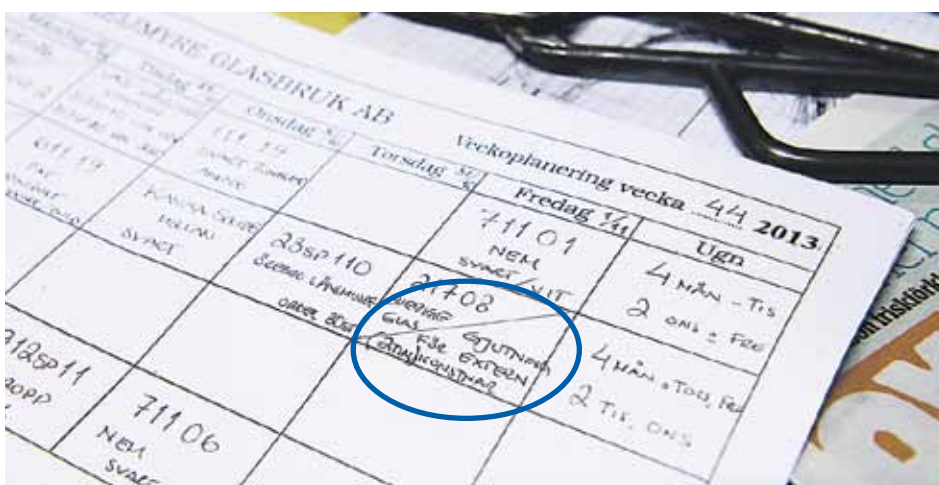
Under de åtta år som förflutit sedan den högtidliga invigningen har jag många gånger haft tillfälle att besöka den kyrka jag känner en alldeles särskild glädje och stolthet över. Min blick har då ofta sökt sig till den tomma nischen i kampanilen. Nu kan jag, och vi alla, glädja oss över att hon äntligen funnit sin plats, vår efterlängtnade nischade madonna, Linda Shamma Östrands skimrande Maria i blått.

Må hon pryda sin plats, sprida ljus och glädje i församlingen.

Hälsningar
Torkil Nilson

kyrkoherde i Brännkyrka församling 2005

Maria fram

till höger sprider Henric det Mariablåa färgpigmentet.

FOTO: HÅKAN FLANK

otaliga glasprover för att hitta rätt kulör och nyans på Marias blåa färg.

Henric har fått bruk för stora delar av sitt kontaktnät i glasvärlden. Den huvudsakliga glasgjutningen utfördes på Reijmyre glasbruk i Östergötland den första november. För säkerhets skull gjorde man flera figurer. Glas är ett levande material och mycket kan gå fel. Att lyckas gjuta glasets spetsiga form utan att glasmassan stelnade för fort var en klar utmaning.

Hemma i Fruängen

Väl avvalnad skickades Maria till Boda i småländska glasriket för slipning. Det arbetet gjordes av Simon Kashmir som har varit verksam i över 20 år vid de småländska glasbruken. Betonggjutningen skedde i Söderhamn, där figuren sedan sattes ihop i Henrics hytta.

Som alltid när ett projekt går mot sin fullbordan har Linda lite blandade känslor. Det är en anspänning och det är

skönt när allt är klart – men samtidigt finns där en tomhet.

– Jag arbetar ju ofta tillsammans med andra. Det ger alltid nya perspektiv, man berikar varandra och det kan man sakna när arbetet är klart.

Dagarna före första advent återstår monteringen. Linda beskriver ett bra samarbete med församlingens byggmästare David Gamrell. Armeringsjärn både i figuren och i nischen ska garantera att Maria står still. Med hjälp av lyftkran ska hon upp och få sin slutgiltiga placering. Då har hon på väg mot sin tillblivelse rest mellan Stockholm, Söderhamn, Reijmyre, Småland, Söderhamn igen och tillbaka till Stockholm. Vi hoppas att hon ska trivas i Fruängen, förorten som hämtat alla sina namn från kvinnor som gjort skillnad. Här borde hon känna sig hemma.

Kari Malmström

Vem är Linda Shamma Östrand? Se Porträttet sid 7!

På första advent...

söndagen den 1 december tas vår Maria emot. Klockan 10.45 avtäckes hon av Linda Shamma Östrand till trumpetfanfarer och sång. Alma och Molly LeVau Enoksson, båda 9 år och med i församlingens verksamhet Fiskarna, är med och hjälper Linda.

Vid kyrkkaffet efter Vårfrumässan som börjar 11.00, kommer Linda att berätta mer om sitt arbete med Maria och visa ett bildspel som beskriver processen.

På nya jobb

Hon är redan en självklar kugge

Lena Brännvall är sedan 14 oktober ny medarbetare på församlingens kansli. Bland annat är hon en ny röst i luren för dem som kontaktar bokningen för att boka dop, vigslar, begravningar och samlingslokaler. Hon beskriver glädje och nyfikenhet i sitt nya sammanhang. Här känner hon att hon trivs!

Lena kommer närmast från S:t Johannes församling där hon arbetat som vaktmästare. Hon har en varierad yrkesbana bakom sig, berättar hon. Som undersköterska har hon jobbat inom vården i många år, hon har varit budbilsförare – ”jag gillar att köra bil!” – och har också en hel del administrativ erfarenhet.

– Jag har alltid haft kontakt med kyrkan på olika sätt, säger hon. Att komma hit och jobba som kanslist blir en ny erfarenhet och ett nytt sätt att lära känna kyrkan och församllingslivet.

Hon beskriver det som att hon vill göra en insats i ett för henne viktigt sammanhang. Sin gudstro upplever hon som ”självklar” och kyrkan likaså.

Spännande och utvecklande

Lena är 46 år, född i Stockholm men uppvuxen i Dalarna, vilket kan anas när hon pratar. Det är i Dalarna som hennes hjärta bor, säger hon. Numera bor hon i Solberga med sin familj. Hon har regelbundet gått i församlingens kyrkor och berättar bland annat att i Vårfrukyrkan fick hennes dotter sin ”barnens bibel”, som församlingen erbjuder som gåva till alla döpta 6-åringar.

Ganska kort tid efter att Lena kommit till Brännkyrkas kansli har hon blivit en självklar kugge i maskineriet. Allt fungerar, och hon sätter sig snabbt in i nya uppgifter.

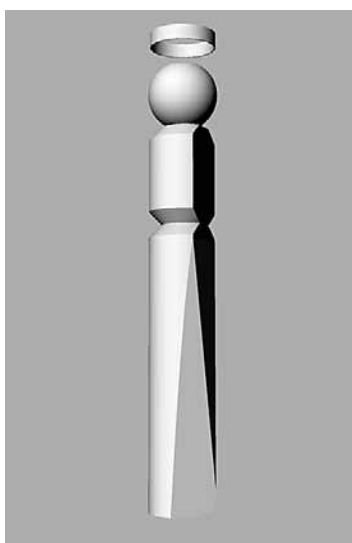
– Jag har verkligen fått ett så varmt välkomnande, säger hon. Jag upplever ett oerhört bra och professionellt bemötande bland kolleger och ett gott arbetsklimat.

Förutom bokningar kommer Lena att syssla med fakturering, protokollskrivande och diverse andra administrativa sysslor. På ett litet kansli – som Brännkyrkas är – hjälps alla åt med det mesta och hoppar in där det behövs. Den variationen tycker hon om. Och hon gillar den nya ingången till kontakten med församlingsbor och andra.

– När jag var vaktmästare mötte jag människor i ”slutfasen” av kontakten med kyrkan, till exempel vid en begravningstjänst. Nu är jag med i ”planeringsstadiet”, får vara den första kontakten. Det känns spännande och utvecklande!

Kari Malmström

FOTO: HÅKAN FLANK

← Lindas skisser omsatta till en tredimensionell figur.

Det händer... advent & jul i våra kyrkor

 Brännkyrka kyrka
med församlingslokaler
Göteborgsvägen 189-193, Älvsjö

Lördag 30 november
18.00 **Adventskonsert**

Söndag 1 december 1 I ADVENT
09.30 **Familjegudstjänst**
11.00 **Högmässa**
18.00 **Frälsarkransmässa**

Söndag 8 december 2 I ADVENT
11.00 **Högmässa**

Söndag 15 december 3 I ADVENT
11.00 **Högmässa**
18.00 **Luciagudstjänst**

Söndag 22 december 4 I ADVENT
11.00 **Högmässa med Maria-musik**
18.00 **Julkonsert**

Tisdag 24 december JULAFTON
10.00 **Samling vid krubban**
16.00 **Julbön**
23.30 **Julnattsmässa**

Onsdag 25 december
JULDAGEN
07.00 **Julotta**

Torsdag 24 december
ANNANDAG JUL
15.00 **Psalmsångsgudstjänst med julkaffe**

Söndag 29 december
11.00 **Söndagsmässa**

Öppen kyrka
Brännkyrka kyrka är öppen
alla dagar 09.00–15.00.

För aktuellt veckoprogram se
Stockholms stifts samlade an-
nons i DN/SvD fredagar samt
veckoannonsering i "Mitt i Sö-
derort" tisdagar. Du kan också
besöka www.brannkyrka.org

 Vårfrukyrkan
med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1-7, Fruängen

Fredag 29 november
18.00 **Adventskonsert**

Söndag 1 december 1 I ADVENT
09.30 **Familjegudstjänst**
10.45 Avtäckande av Maria-
skulptur – se s. 5
11.00 **Vårfrumässa**

Söndag 8 december 2 I ADVENT
11.00 **Vårfrumässa**

Söndag 15 december 3 I ADVENT
11.00 **Söndagsmässa**
15.30 **Ungdomsmässa**

Lördag 21 december
16.00 **Julkonsert**

Söndag 22 december 4 I ADVENT
11.00 **Vårfrumässa**

Tisdag 24 december JULAFTON
10.00 **Samling vid krubban**
16.00 **Julbön**

Onsdag 25 december
JULDAGEN
11.00 **Juldagsmässa**
19.00 **Sinnesromässa**

Söndag 29 december
11.00 **Vårfrumässa**

Öppen kyrka
Vårfrukyrkan är öppen
måndag–torsdag 09.00–16.00.

Till och med v. 51...
Café Kyrktorget
onsdagar 10.30–15.00.

Sopplunch 30:-
Onsdagar 12.30
Lunchmusik
Onsdagar jämna veckor 12.00
Lunchmässa
Onsdagar ojämna veckor 12.00

Strävan efter samsyn för församlingens bästa

Den 15 september var det kyrkoval. Det nyvalda kyrko-
fullmäktige hade sitt första
sammanträde den 13 novem-
ber, och utsåg då det kyrko-
råd som kommer att styra
församlingen de kommande
fyra åren.

– Vi hoppas att kunna fortsätta
arbeta med så stor samsyn som
möjligt, säger det nya kyrkorå-
dets ordförande Bo Larsson (S).

I valet blev socialdemo-
kraterna den enskilt största
nomineringsgruppen och
tillsätter förutom i kyrkorådet
också ordförandeposterna i de
beredande utskotten bered-
ningsutskottet och budgetbe-
redningen.

Nytt är att vårt kyrkofull-

mäktige nu har 35 ledamöter
mot tidigare 25. Kyrkorådet har
utökats med tre ersättarplatser.

Alla nomineringsgrupper
kommer att vara representera-
de i kyrkorådet, även nomine-
ringsgruppen FiSK, vars väljar-
stöd egentligen var lite för litet.

– Det är tradition i försam-
lingen att den största gruppen
avstår en av sina ersättarplatser
i sådana lägen, säger Bo Lars-
son. Det är viktigt att alla grup-
pers väljare får representation.

I beredningsutskott och
budgetberedning har alla no-
mineringsgrupper lika repre-
sentation, en ledamot vardera.

Samsyn så långt det går
alltså, och en tydlig önskan att
arbeta för församlingens bästa,
så kan Bo Larssons strävan

2013
0915
Kyrkoval

inför den nya mandatperioden
sammanfattas.

– De senaste fyra åren har
stärkt mig i den uppfattningen,
säger han. Kyrkan och försam-
lingen mår bra av stabilitet . Vi
vill fortsätta arbeta för lugnast
möjliga utveckling i den rikt-
ning som vi pekat ut under den
gångna perioden.

Kari Malmström

Kyrkorådets sammansättning 2014–2017

Ledamöter:

Bo Larsson (S)	ordförande
Anita Lundin (BA)	vice ordförande
Henry Holmström (S)	
Åsa Olsson (S)	
Gill Edin (S)	
Gunnar Stjärneback (BA)	
Staffan Törnqvist (FEBB)	
Eva Jarenuis (FEBB)	
Magnus Jarnling (MPSK)	
Evy Kjellberg (C)	

Ersättare:

Elisabeth Halldén (S)
Kerstin Tärnholm (S)
Tore Sandberg (S)
Ann-Marie Viberg Gustavsson (BA)
Helena Stenbeck Nilsson (BA)
Ulla LeVau (FEBB)
Hans Åke Carlson (FEBB)
Risto Hurskainen (MPSK)
Ing-Mari Laingren (C)
Inger Swahn (FiSK)

Mandatfördelningen i kyrkofullmäktige

Socialdemokraterna (S)	12
Borgerligt Alternativ (BA)	6
Församlingsengagerade	
Brännkyrkabor (FEBB)	6
Miljöpartister i Svenska kyrkan (MPSK)	5
Centerpartiet (C)	4
Fria liberaler i Svenska kyrkan (FiSK)	2

Fler ordförandeposter

Kyrkofullmäktige

Anita Lundin (BA) ordförande
Bo Larsson (S) vice ordförande

Valnämnden

Magnus Jarnling (MPSK) ordförande
Henry Holmström (S) vice ordförande

Kyrkofullmäktiges sammanträden 2014

Kyrkofullmäktige sammanträder onsdag 4 juni och onsdag 12 november 19.00 i Johannessalen,
Brännkyrka församlingshem. Kyrkofullmäktiges sammanträden är öppna för allmänheten.

Vår första körresa!

Den 10–14 oktober åkte majoriteten av Bränn-
kyrkakören iväg på sin första körresa till Fuengi-
rola under ledning av kantor Lillemor Zielin-
ski och organist Peter Gunnarsson. Där fick vi
möjlighet att sjunga svenska vackra sånger för
barn i olika åldrar i Svenska skolan i Fuengirola,
vi deltog i Skandinaviska turistkyrkans gudstjänst
och vi avslutade storartat och stämningsfullt
på en katolsk söndagsmässa i Iglesia Virgin del
Carmen.

Vi vill tacka Brännkyrka församling för denna
möjlighet att vi med vår sång har kunnat sprida
glädje och fin stämning för så många männis-
kor i de uppdrag vi företog oss under vistelsen i
Fuengirola – och vi alla är också rörda över att
alla framträdanden vi gjorde resulterade i att vi
är välkomna dit för att sjunga igen.

Vi får se vad som händer i framtiden!

Brännkyrkakören genom
Kamilla Lans

Porträttet

Helst vill hon göra det omöjliga

Många som rör sig i söderort har troligen sett "kamälgen", som står där så ståtlig i en av rondellerna från E4 upp mot Telefonplan. Det är Linda Shamma Östrand som formgivit kamälgen – en hybrid mellan älg och kamel. Intresset för hybriditet, eller artblandning, är hennes kanske största konstnärliga signum. Med svensk mamma och palestinsk pappa har hon alltid upplevt blandformen inifrån sig själv, och i sitt konstnärskap velat uttrycka den.

En vanlig vecka i Lindas liv kan inbegripa skissarbete och skrivande, att föreläsa om eller utifrån sin konst, lämna och hämta på förskolan, fixa det sista inför en utställning, måla ännu en vägg därhemma för att nå målet *den renoverade lägenheten*... och just i detta nu dessutom allt som krävs för att fullborda Vårfrukyrkans Maria.

– Jag har alltid flera parallella projekt på gång. Den stora behållningen är alla olika sammanhang och många människor, det är stimulerande och dynamiskt, säger hon.

Lindas lägenhet på Söder är ljus med ateljékänsla. Trots maskerings-tejp runt fönstren och papp på golvet – och en stege mitt i allt – finns här gott om trivselfaktorer. Vi dricker té och tittar på ett antal blåa glasprover med olika kulör och färgmättnad.

– "Mariablå" har ju ingen universell färgkod, säger Linda och ler. Det är nödvändigt att pröva sig fram.

Utmaning med två kulturer

I Lindas konstnärskap är idén i centrum. Utifrån den kan materialval och teknik variera stort. Hon gick ut Konstfack 2010 med examen i fri konst – efter ganska många år av sökande efter just sitt uttryck.

34-åriga Linda växte upp med mamma i Söderhamn och besökte regelbundet pappa i Norrtälje. Som liten upplevde hon att hon inte riktigt passade in. Hon kände sig inte förstådd, och omvärlden förstod kanske inte henne heller. Hennes dubbla påbrå gjorde att hon kände sig "mitemellan", och hon tillstår själv att hon nog också var lite "svår". En hybrid som inte kunde akklimatisera sig, kanske?

– Det var en utmaning att växa upp med två kulturer, säger hon. Jag fick se att det finns flera sätt att leva. Jag känner mig tacksam för att jag kan skörda frukterna av det nu. Att ta det bästa från båda världarna utan att det blir destruktivt.

Det är stimulerande och dynamiskt med många olika sammanhang, tycker Linda.

Linda var redan som liten kreativ och uppfinningsrik. Hon berättar om pusselpassion, hamsterfarm och dagboksskrivande, bland mycket annat. Hon kände också tidigt en dragning till det hantverksmässiga. Pappa var guldsmed och hon var gärna med honom i arbetet.

Att hitta sitt uttryck

På gymnasiet blev det media med inriktning foto. Efter studenten åkte Linda till Stockholm för att arbeta som filmassistent. Hon sökte till Stockholms filmskola, men upptäckte att hon också ville skriva. Så hamnade hon i Paris som assistent till en modefotograf, började med långfilm... Länge var det foto och film – och skrivande. Så småningom kom hon in på Konstfack på bildlärarlinjen 2004.

– Jag behövde någon form av fast punkt. Men även på Konstfack kände jag mig lite udda. Jag kom inte från någon "konstfolk-högskola", som många andra studenter, utan hade helt andra erfarenheter. En professor sa till mig att det var en av mina största tillgångar!

Linda ler. Hon upptäckte ganska snabbt att bildlärare inte var hennes kall. Efter ett par år gjorde hon studieuppehåll och fick en dotter, men ville tillbaka. Fast hon saknade kandidatexamen kom hon via arbetsprover in på ett masterprogram vid institutionen för grafisk design

och illustration – men det var inte heller riktigt rätt, kände hon.

Så vann hon en tävling, den som blev kamälgen. Hon bytte inriktning igen.

FOTO: LINDA SHAMMA

– Jag förstod äntligen att jag ville göra fri – och gärna offentlig – konst. Det var en lättnad att hitta sitt uttryck, det som är rätt för mig.

Många sammanhang

Ett av Lindas många sammanhang är konstnärgruppen (r)evolve, som vill belysa erfarenheter av olika kulturtillhörighet.

– Vi är fyra i gruppen och vi har olika bakgrund i det att vi kommer från olika länder. Det vi har gemensamt är att vi alla är icke-vita, kvinnor och konstnärer. Vi undersöker och gestaltar kulturell hybriditet, hur andra uppfattar oss som icke-vita men ändå fullt ut integrerade i samhället.

(r)evolve ställde i augusti ut på Mångkulturellt Centrum i Fittja inom ramen för temat "Varning för ras", en utställning som pågår året ut och vill belysa hur vi ser på ras och vithet i dagens Sverige.

Är Linda politisk i sitt konstnärskap?

– Det är inte mitt huvudmål att arbeta politiskt. Jag vill gestalta men inte nödvändigtvis manifestera, säger hon. Jag höll nyligen ett tal i ett feministiskt sammanhang, där jag ville problematisera begreppet feminism som jag anser blivit för omfattande och därmed på många sätt urvattnat. Att undersöka handlar till stor del om att problematisera företeelser och i det här sammanhanget var agendan politisk.

Vill vidga begrepp

Andra av Lindas engagemang är på KTH (Kungliga Tekniska Högskolan) och FHS (Förvarshögskolan),

"Det finns en stor fördel i att låta konsten vara förutsättningslös."

där hon samarbetar med forskare kring hur konst och ny interaktiv teknik kan samverka med och berika varandra.

– Jag undersöker hur man kan nyttja ny teknik för att uttrycka sig konstnärligt, och samtidigt stå fri, och hur konstnärliga metoder kan användas för att påverka. Mycket i konst handlar om att inte låta sig styras av kommersiella intressen – det finns en stor fördel i att låta konsten vara förutsättningslös.

Hon har också i samarbete med ett par biologer fött upp en

FOTO: HÅKAN FLANK

levande groda – en hybrid mellan två arter. Grodan har visats på Naturhistoriska riksmuseet, Mångkulturellt Centrum och vattenhuset Aquaria.

– Det här med hybriditet intresserar mig verkligen. Vad är en hybrid, vad har den för identitet? Den är inte som de andra, men är ändå inte egen.

I sitt konstnärskap vill Linda vidga begrepp, introducera nya föreställningar, flytta gränser. Grodan är typisk för hennes önskan att lyckas göra det som är i princip omöjligt. Även Mariafigurens geometri var knepig att realisera. Linda berättar att hon arbetade i flera dagar tillsammans med några arkitekter för att lyckas göra den tredimensionella formen.

Är del i något större

Linda tänker snabbt, associationerna flödar. Hon reflekterar, bearbetar och formulerar. Det konkreta och det abstrakta går på något sätt hela tiden hand i hand i hennes resonemang. Har hon en tro, hur ser hon på Gud?

– Jag har alltid haft ett andligt intresse och tror att vi alla är del i något större, att det finns samband vi inte kan förklara, säger hon. Ja, jo... jag kan nog säga att jag tror på Gud men vill också problematisera bilden av Gud. Jag vill undvika att definiera för mycket. Jag har reflekterat mycket över detta i arbetet med Vårfrukyrkans utsmyckning.

Vad Linda Shamma Östrand gör om fem år har hon ingen aning om, måste man veta det? Hon hoppas att det blir "mer av samma", för idag har hon hittat en blandning

och balans som hon trivs med.

– Jag vill fördjupa mig i forskarvärlden och samtidigt utveckla den fria kreativa praktiken, säger hon. Det är en utmaning hela tiden att göra något som är både intellektuellt och konceptuellt men också har estetiska värden. Som konstnär rör jag mig ständigt i nya sammanhang. Man är en bland alla – men är samtidigt den som ser allt utifrån och försöker gestalta det.

Kari Malmström

Nyårsfest

I år firar vi på nytt sätt

Sedan många år firar vi en nyårsfest i Vårfrukyrkan. Det kommer vi att göra även detta år. Men vi gör det på ett nytt sätt.

I vår församling möter vi ofta och regelbundet människor som kämpar för att få vardagen ut-härdlig. Många står utanför det skyddsnät som de flesta av oss tar för givet. Man saknar fast bostad, har små möjligheter till sjukvård och har kanske dessutom ett missbruk som kontrol-lerar ens dag.

Man kan också uppleva ut-satthet på andra sätt. Det kan handla om att man är ofrivilligt ensam och saknar anhöriga och vänner, eller att man har en så begränsad ekonomisk situation att man inte kan delta i ett so-cialt sammanhang tillsammans med andra.

I Immanuelskyrkan inne i Stockholms city firar man jul i

FOTO: PURELINE/NORDICPHOTOS

dagarna tre tillsammans. Men ett liknande nyårsfirande saknas för de mest utsatta.

Det vill vi ändra på. Vårt gan-ska traditionella nyårsfirande för-ändras radikalt i år. Från det att vi öppnar kan man komma och gå under nyårsafton, äta en enklare måltid, sjunga med en stund i allsången, samtala med gran-nen vid bordet eller med någon av oss anställda eller volontärer

som jobbar den här dagen. Och så avsluta kvällen med en fin nyårs-bön i kyrkan då alla är välkomna.

Den som vill komma på ny-årsfesten och känner igen sig i beskrivningen ovan är välkom-men att kontakta någon av våra diakoner för att få en gratis biljett. Biljetten garanterar att man kom-mer in och att maten räcker.

Välkommen att fira nyår i gemenskap!
Eva Abragi

På nya jobb

Hon gillar att ge god service

Karin Vergara är sedan den 12 november anställd som husmor i församlingen. Hon beskriver sig som social och glad och har på nolltid kommit in i jobbet.

– Jag gillar att ge god service och tycker om den respons man får, säger hon. Jag är så glad för det här jobbet och trivs redan jättebra.

40-åriga Karin har både servicevana och kyrklig erfarenhet med i bagaget. Hon har bland annat arbetat på kryssningsfartyg i ett par år och har också

jobbat extra som servicepersonal i Adolf Fredriks församling. Dessförinnan bodde hon i England i sex år och pluggade på universitetet i Nottingham.

Karin och snart treåriga dottern bor i Bredäng och bland fritidsintressena mor och dotter delar märks bland annat bergsklättring...!

– Jag tycker om att vandra och gå, och älskar att bestiga berg, skrattar Ka-rin. Senast var vi på Teneriffa och besteg vulkanen El Teide!

Kari Malmström

Om du vill bli medlem i Svenska kyrkan kan du anmäla dig här!
Fyll i talongen och skicka eller lämna in till oss.
Du får då en inträdesblankett och ett portofritt svarskuvert hemskickat.

Ja! Jag vill bli medlem i Svenska kyrkan.

För- och efternamn _____

Adress _____

Skicka din anmälan till:

FRISVAR, Brännkyrka Församling Svenska kyrkan, 20485625, 125 20 Älvsjö.

Du kan också skicka e-post till brannkyrka.info@svenskakyrkan.se eller ringa 08-447 11 00.

Som tillhörig i Svenska kyrkan betalar du kyrkoavgift via skattsedeln. Avgiften i Brännkyrka församling är 73 öre per beskattad hundralapp (till det kommer en avgift på 3 öre till Stockholms stift).

Vill du veta vad medlemsavgiften går till, gå in på vår hemsida www.brannkyrka.org och se vad vi gör!

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Jag och Gud

Det är en gåva att få vandra med Gud

Greger Pettersson

tidigare praktikant, nu inhoppende vakt-mästare och volontär i Brännkyrka församling

Idag förstår jag att Gud alltid funnits vid min sida, men det har tagit tid att landa i Guds händer. Mitt första möte med Gud var när jag gick i söndagsskolan, i Hagsätra kapell. Däremellan tills idag har Gud visat sig för mig i olika skepnader. Jag har inte alltid förstått hans budskap. Trons mysterium är stort. Att leva livet är inte enkelt, jag har försökt att säga till mig själv: Ge inte upp, det finns en mening med livet, det tar bara lite längre tid att nå målet. När jag har varit arg, glad, burit på sorg eller när jag missat målet, har Gud alltid funnits där, även om jag inte har förstått att Gud talat till mig. Det har funnits stunder i livet när jag har tvivlat på om det över huvud taget existerar någon Gud.

Jag har arbetat i 25 år med teknisk kommunikation varav tio år med nyhetssändningar. Jag satt i ett kontrollrum, och tog emot nyhetsbilder från hela världen, samtidigt funderade jag, vad är det egentligen som pågår uti världen, hur är det möjligt att detta får ske. Balkankriget, Estonia, 11 september, Gottröra, listan kan göras lång. Bilderna, minnena, de finns där fastetsade på näthinnan. Så hände något, verksamheten skulle läggas ned, jag blev övertalig. Jag funderade över att helt lämna det jag hade arbetat med i så många år. Jag kände en längtan att få möta människor i deras vardag, på riktigt.

En dag hittade jag en annons, kyrkvaktmästare. Är det verkli-gen det som jag skall arbeta med? Annonsen lades åt sidan, när det hade gått en tid fann jag annonsen igen och bestämde mig för att lämna in en ansökan. Jag blev kontaktad av kanslichefen för intervju. Vad är det som händer? Innan intervjun gick jag och satte mig i kyrkorummet, någonting hände, jag sade till mig själv, våga ta steget, prova, du har inget att förlora.

Det var veckan före påsk, jag befann mig på tulpanutställ-ning i Åkeshov, mobilen ringer. – När kan du börja? Jag blev tyst, fick inte fram ett ord. – Hallå, är du där? – Jaa, jag är här, på måndag, svarade jag. – Bra, då vi syns på måndag.

Som kyrkvaktmästare har jag nu arbetet i några år. Med tiden har jag känt att jag hittat hem, till Gud. Alla möten med männis-kor och Gud har skapat en längtan i mig att få vandra och följa hans vilja. Att få vandra vidare på den väg som Gud har tänkt är en gåva. Denna längtan för mina tankar till en psalm:

*Var inte rädd. Det finns ett hemligt tecken,
ett namn som skyddar dig nu när du går.
Din ensamhet har stränder in mot ljuset.
Var inte rädd. I sanden finns det spår. (Y. Eggehorn, ps. 256 v. 1)*

Psalmboken är en gåva, en skatt, däri har jag funnit många svar på mina frågor och min längtan till Gud.

*Guds löften ger vår längtan svar,
som klippan är hans ord.
Ej bättre sköld och skydd jag har
i himmel och på jord (A. Frostenson, psalm 231 vers 4).*

Idag känner jag ett inre kall och en längtan att få åta mig ett uppdrag som diakon och utöva detta, så att Gud blir ärad, att Guds vilja blir förverkligad i världen, med Kristus som förebild. Och att jag får leva bland människor, stå på de förtrycktas sida, att jag får vittna om Guds kärlek och försoningens hemlighet. Något svar på vart min längtan bär, det har inte jag, det läm-nar jag till vår Herre genom Jesus Kristus.

Brännkyrkabladet

INFORMATION FRÅN SVENSKA KYRKAN BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING
REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM • ANSVARIG UTGIVARE: EVA ABRAGI
UPPLAGA: 23 500 • TRYCK: V-TAB • DISTRIBUTION: POSTEN

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING